

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΤΑ ΕΞΥΓΝΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

—Ο κύριος θαρώνας έφυνε ταξείδι.
 —Ταξείδι άναφυχής;
 —Δέν φαντάζομαι: 'Ο κύριος έφυγε...μαζύ με την κυρία!...

 —Γιατί δέν τό πουλάς αυτό τό σκυλί, άφοϋ σ' ένοχλει τόσο πολύ;
 —Τό κρατώ για λόγους...πολιτικής. 'Η γυναίκα μου τό συ-
 γαίνεται.

 Στόν κινηματογράφο.
 —Τί θαμάσιος ήθσοίσις!
 —Υπέροχος! Καί έξερεις; 'Η γυναίκα που άγκαλιάζει με τέ-
 τοιο πάθος, με τέτοια έκφρασι, εινε πραγματικά ή σύζυγος του!
 —Μά τότε αυτός δέν εινε μονάχα μεγάλος καλλιτέχνης, εινε
 καί...ήρωας!...

 "Ενας έακουστός γκακατζής έπισκέπτεται έναν φίλο του ζω-
 γράφο στο άτελιε του. 'Επαίνει την τέχνη του φίλου του, αλλά
 δέν μπορεί να κόψη την άνανάκριση του για τό μοντελο που
 χρησιμοποίησε σε κάποιο πίνακα του:

—Πώς μπορείς, θρέ άδελφέ, καί ζωγραφίζεις τόσο κακομοϋ-
 τουσινε γυναίκες; λφει στο ζωγράφο.
 'Ο ζωγράφος γελά:
 —Μά, αυτή εινε ή άδελφή μου, άπαντά
 'Ο έπισκέπτης καταλαβαίνει την γκάσα
 του καί θέλοντας να διορθώση κάτω τό λά-
 θος του, λέει:
 —'Εγεις δίκηνο. Έπρεπε να τό καταλάβω...
 μοιάζετε τόσο πολύ!...

 —Πώς σοϋ φαίνεται ή γυναίκα μου, Δέν
 εινε άξιολάτρευτη;
 —Και που να την γνώριζες πρό εικοσι έ-
 τών!

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΤΟΝ ΞΥΠΝΗΣΗ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΤΟΝ ΞΥΠΝΗΣΗ

Κάποια νύχτα, ενώ ο κ. Δεσαίντ, νόθος
 γυιός του στρατάρχου Βασσομπιέρ, κυμώ-
 ταν, ξύπνησε άπ' τόν κρότο ενός πυροβολι-
 σμού καί κατατρομαγμένος ρώτησε τόν θα-
 λαμηπόλο του:

—Τί τρέχει; Τί τρέχει;
 —Τίποτε, κύριε! τοϋ άποκρύθηκε ο ύπη-
 ρέτης. Είδα κάποιον ποινικό καί τόν σκότω-
 σα έπειδή φοβήθηκα μήπως ράξ ξυπνήσει!

χρη στίς άπέναντι γραμμές μιά βαλίτσα, έπειτα μιάν άλλη, καί ένα μαν-
 τώλο... "Εβγαλα αμέσως τό πιστόλι μου καί μ' ένα ξεφωνητό χαράς,
 πήδησα στο διαμέρισμα της κυρίας. Βρήθηκα τότε μπροστά στον πα-
 ράξενο σύζυγο, ο οποίος με κιντούσε σαν χαϊνένος. "Όστε αυτός λοιπόν
 ήταν ο τρομερός λαποδίτης των τραίνων; 'Η γυναίκα του άσφαλός
 θα ήταν ή συνένοχός του. Του πέρασα γρήγορα τις χειροπέδες, τόν πα-
 ρέδωσα σ' έναν υπάλληλο καί έτρεξα μ' έναν έλεγχτή του τραίνου σε
 όλα τα διαμερίσματα, γιά ν' ανακαλύψω τη σατανική γυναίκα. Καθό-
 ταν στο σάλον, δίπλα σ' έναν λθάνσιο έμπορο. "Ηταν ή κυρία του τραί-
 νου Παρίς.—Στρασοβόργο! 'Ασφαλός θα κίταζε να βοηθ ήν εικαι-
 ρία γιά να του πάρη τό πορτοφόλι του. Την άφησα λοιπόν να παραγυ-
 ρωγή τό σγέδιό της. Μά όταν θέλησε να φύγη, την πλησίασα καί την
 συνέλαβα. "Ετσι οι δύο τρομερώτεροι λαποδίτες των τραίνων έπε-
 σαν, έπιτέλους, στα χέρια μου. "Ηταν ο Ρουλέρ Κολέξ καί ή Μαρολί
 Ντρούφ, που ήταν γνωστή τόν Παρισινό υπόκοσμο με τ' όνομα «Πι-
 τή». Από τις άνακρίσεις κατόπιν άπεδείχθη ότι αυτό τό ζεύγος των κα-
 κωκόων ήρήμοζε σ' όλα τα τραίνα τό σκόλο του μαλλωμένου άνδρογύ-
 νου, γιά να δικαιολογείται ο χωρισμός τους μεταξύ των έπιδατών.
 "Επειτα, έμπαναν στα διάφορα διαμερίσματα, διάλεγαν τα θιμιά
 τους, καί όταν τό τραίνο πλησίαζε στον πρώτο σταθμό, πετούσαν τις
 άποσκευές των ταξιδιωτών από τα παράθυρα των βαγονών. "Υστερα
 κατέβαναν από τό τραίνο καί μάζευαν με τ' ατονάκρητο ενός σωφέ-
 ρου, που ήταν συνενοχός τους, όλα τα κλαμαία τους...

Μά τί τά θέλεις, φίλε μου... Αλήθ ή περιπέτεια παρ' όλίγο να μου
 στοιχίση τί θέσι μου, γυατί τό είχα πάρει ζήτημα
 φιλοτιμίας καί έπρεπε ή να συλλάβω τους λαποδί-
 τες του έξπρες ή να παραιτηθώ από την άστυνο-
 μία!...

Κι' ο Ραούλ Λασσέρ έξέπασε σ' ένα ήχηρό γέ-
 λιο, γεμάτο Ικανοποίησι. Σάν καλός άστυναμικός
 που ήταν, είχε γελάσει τελευταίος καί σ' αυτή την
 έγγληματική ήπόθεσι.
 ΖΑΝ ΚΟΛΜΠ

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

'Αρελής εινε ή κοπέλλα εκείνη, που δέν καταβαίνει μερικά πρά-
 γματα, τα άποια, ώστόσο, έχει από πολύν καιρό πόνι μαντέψει.
 Νο ο ρ ι α κ

Ποτέ δέν γεργάνε ή γυναίκες!... Μ ι σ ε λ έ

'Ο έρωτας εινε ή αιθέριος ή βορβορόδης! Μέσος έρως δέν ύπάρχει
 στον έρωτα. Π ώ λ 'Α δ ά μ

'Ερσσον ο γάμος εινε καθαρήθριο, πρέπει να τόν σεβόμειθα, όταν έ-
 μως κατανηθείς κόλασις, πρέπει να τόν διαλύομει. Έ ρ α σ μ ο ρ

Δέν εινε έννοια κανέναν άνδρα, ο οποίος να φέρθηκε καλά στη γυ-
 ναίκα του. Δ ι ρ Σ ο μ ε ρ ύ

Οι έρωτευμένοι ποτέ δέν φανερώνουν ο ένας στον άλλον τα έλαττώ-
 ματά τους, αλλά οι παντρευμένοι τα δείχνουν σιχνάτατα μεταξύ τους.
 Κυ ρ ι α Σ τ ά ε λ

Δέν εινε βέβαιο άν αγαποϋν ή γυναίκες ή οι άνδρες περισσότερο,
 εινε όμως σίγουρο ότι ή γυναίκες αγαποϋν πιο άμοιρα άπ' τους άνδρες.
 Δ ι ρ Λ α β α λ έ

'Ο άνδρας όσο περισσότερο αγαπά, τόσο λιγώτερο τό λέει, ενώ ή
 γυναίκα όσο λιγώτερο αγαπάει, τόσο περισσότερο
 μιλάει γιά τόν έρωτά της. Β. Ο ύ γ κ ω

'Ο έρωτας εινε ένα μεγάλο παιδί, τό οποίο έχει
 γιά κοιλίες του τις γυναίκες. Α. Μ υ σ σ έ

Και τώρα, που είμαι γέρος καί άνήμπορος, σής
 βεβαώ, παιδιά μου, πός άν ο θάνατος ήρξει άκόμη
 μερικά σταγόνες ήθονής καί ευτυχίας γιά τη μελα-
 χολική αιτή κοιλιά, που λέγεται γή, αυτό φέρει-
 ται στον έρωτα καί σε κανένα άλλον! Β ο ύ ρ ν ρ

"Ενα ώραίο, γλυκό καί χαρούμενο γυναικείο πρό-
 σωπο ήταν πάντα, σ' όλη μου τη ζωή, εκείνο που
 μοδιδνε τη δύναμη να υπερηθώ όλα τα ήπιόδια, που
 παρουσαζόντουσαν μπροστά μου. Έ δ ι σ σ ω ν

Κάποτε, κάποιος κίρρος, που έπρόκειτο να παν-
 τρευθί, έλεγε: «Αθήρο παντρεύομαι. Δέν προσκαλώ
 κανέναν στο γάμο, γυατί δέν εινε εύχάριστο σε κα-
 νένα να βλέπη τόν άλλο να πίνετα!...»
 Π i ε ρ Β ο λ φ

Τό να παντρευθής από έρωτα εινε τό ίδιο με τό
 να κανονίση τη ζωή σου με την ιδέα πός πάντα
 εινε καλοκαίρι. Β ε μ π ε ρ

'Ο ήμενας εινε ένα μεγάλο σκακι, μέσα στο οποίο βρίσκονται 99
 έχθρες καί ένα χέλι!... Ζ α λ ο υ

Δέν ύπάρχει πιο μεγάλο κακό στον άνθρωπο, από τό να έρωτευθί
 στα γεράματά του. 'Α λ. Δ ο υ μ α ρ

'Ο άτακτέμος στον έρωτα δέν μπορεί να βρη σε τίποτε παρηγοιά.
 Μ ο ν τ σ κ ι ε

'Ο θιμός των έρωτευμένων διαρκεί όσο καί ή άνοξάκτη μητέρα.
 Ζ ώ ρ ρ Π ε ρ κ ο λ

'Αλλοίμονο! 'Αλλοίμονο!... Τί μεγάλο κακό που εινε οι έρωτες των
 ανθρώπων!... Β. Ο ύ γ κ ω

Μεγάλο κακό εινε ο έρωτας, μα άλλοιμονο σ' εκείνον που θα κα-
 τερθώση να τόν άποτύχη!... Λ ε π τ i

'Η μόνη παρηγοριά στον άνθρωπο της δρασσεως εινε ή άγκαλιά μιάς
 άμορφης γυναίκας. Τ ο ρ κ. Τ ά σ σ ο ρ

Καλύτερο εινε τό να θάψης μιά γυναίκα, παρά να την παντρευθής.
 Μ π. Σ δ ο υ ν

Προτιμώτερο εινε να συζηή μ' ένα λιοντάρι, παρά να παντρευθής.
 έστω καί την καλύτερη γυναίκα του κόσμου.
 Ν τ ' Α ν ν ο υ ν τ σ ι ο

'Η γυναίκα δέν ξφει τίποτ' άλλο από εκείνο που
 θέλει!... Π ό λ

'Η έναρτη γυναίκα εινε τό τριόν του σπ.τ.θ.
 Δ ο υ μ α ρ

